

TYÖVÄENLUOKKA JA KANSALLISUUSKYSYMYS

Venäjä on kansallisessa suhteessa kirjava maa. Hallituksen politiikka, porvariston kannatusta nauttivien tilanherrojen politiikka, on läpeensä mustasotniaalaisen nationalismin kyllästämää.

Tämän politiikan kärki on suunnattu Venäjän kansojen *enemmistöä* vastaan, jotka muodostavat *enemmistön* maan väestöstä. Ja tämän rinnalla nostaa päätään muiden kansallisuuksien (puolalaisen, juutalaisen, ukrainalaisen, gruusialaisen y.m. kansallisuuksien) porvarillinen nationalismi pyrkien kansallisella taistelulla tahi kansallisen kulttuurin puolesta käytävällä taistelulla *vieroittamaan* työväenluokan sen suurista yleismaailmallisista tehtävistä.

Kansallisuuskysymys vaatii kaikkien tietoisien työläisten taholta selvää asettelua ja ratkaisua.

Silloin kun porvaristo taisteli yhdessä kansan, yhdessä työtätekevien kanssa vapauden puolesta, se vaati kansakuntien täydellistä vapautta ja tasavertaisuutta. Edistyneimmät maat, Sveitsi, Belgia, Norja y.m., tarjoavat meille esimerkin siitä, kuinka vapaat kansakunnat todella demokraattisen järjestelmän vallitessa sopivat sovussa elämään yhdessä tai sovussa eroavat toisistaan.

Nyt porvaristo pelkää työläisiä, se hakeutuu liittoon Purishkevitchien kanssa, taantumuksen kanssa, kavaltaa demokraattiset aatteet, puoltaa kansakuntien sortoa tai eriarvoisuutta, harhauttaa työväkeä *nationalistisilla* tunnuk-silla.

Vain proletariaatti yksin puolustaa meidän päivinämme kansakuntien todellista vapautta ja kaikkien kansakuntien työläisten yhtenäisyyttä.

Sitä varten, että eri kansakunnat voisivat vapaasti ja sovussa elää yhdessä tai erota (milloin se on niille sopivampaa) muodostaen eri valtioita, sitä varten tarvitaan täydellistä demokratismaa, jonka puolesta työväenluokka taistelee. Ei mitään erioikeuksia yhdellekään kansakunnalle eikä yhdellekään kielelle! Ei pienintäkään painostusta, ei vähäisintäkään vääryyttä vähemmistökansallisuutta kohtaan! — tällaiset ovat työväen demokraattiset periaatteet.

Kapitalistit ja tilanherrat haluavat hinnalla millä hyvänsä erottaa eri kansakuntien työläiset toisistaan, mutta itse tämän maailman mahtajat sopivat mainiosti elämäänsä sovussa „hyvätuloisten” miljoona-„liikkeiden” (kuten Lenan kultakaivoksien) osakkaina — sekä oikeauskoiset että juutalaiset, sekä venäläiset että saksalaiset, sekä puolalaiset että ukrainalaiset, kaikki, joilla on *pääomaa*, riistävät yksissä miehin kaikkien kansakuntien työläisiä.

Tietoiset työläiset kannattavat kaikkien kansakuntien työläisten *täydellistä yhtenäisyyttä* kaikissa ja kaikenlaisissa valistus-, ammatillisissa, poliittisissa y.m. työväenjärjestöissä. Antaa herrojen kadettien häväistä itseään kieltämällä ukrainalaisten tasa-arvoisuuden tai väheksymällä sitä. Antaa kaikkien kansakuntien porvariston puhua huvikseen valheellisia korulauseita kansallisesta kulttuurista, kansallisista tehtävistä j.n.e. y.m.s.

Työläiset eivät anna hajottaa rivejään millään imelillä puheilla kansallisesta kulttuurista tai „kansallisesta kulttuuriautonomiasta”. Kaikkien kansakuntien työläiset puoltavat yksimielisesti, yhdessä, yhteisissä järjestöissä täydellistä vapautta ja tasa-arvoisuutta, mikä on oikean kulttuurin tae.

Työläiset luovat kaikkialla maailmassa omaa, kansainvälistä kulttuuria, jota vapauden julistajat ja sorron vihaajat ovat jo kauan valmistelleet. Työläiset asettavat vanhan maailman, kansallisuussorron, kansallisen eripuraisuuden ja kansallisen karsinoitumisen maailman vastakohtaksi uuden, kaikkien kansakuntien työtätekevien yhtenäisyyden maailman, jossa ei ole sijaa millekään erioikeudelle eikä vähäisimmällekin toisen ihmisen harjoittamalle toisen ihmisen sorrolle.